P6_TA(2009)0123

Plan european de relansare economică

Rezoluţia Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la un plan european de relansare economică (2008/2334(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 către Consiliul European de primăvară privind stimularea redresării economice europene (COM(2009)0114),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 octombrie 2008 intitulată „De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2008)0706),

– având în vedere recomandarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 în vederea unei recomandări a Consiliului cu privire la actualizarea în 2009 a orientărilor generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Comunității și cu privire la aplicarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2009)0034),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 17 decembrie 2008 intitulată „Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice[1]”,

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Raport de execuție pentru programul comunitar de la Lisabona 2008 – 2010” (COM(2008)0881),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală” (COM(2008)0876),

– având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulat „Single Market Review: one year on” (SEC(2008)3064),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 privind dimensiunea externă a Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă: Raport privind accesul la piețe și definirea unui cadru pentru o cooperare internațională mai eficientă în materie de reglementare (COM(2008)0874),

– având în vedere propunerea Comisiei din 16 decembrie 2008 privind un regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (COM(2008)0867),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2007 privind orientările integrate pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2008-2010) cuprinzând o

---

1 JO C 16, 22.1.2009, p. 1.

recomandare a Comisiei privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre şi ale Comunităţii (în temeiul articolului 99 din Tratatul CE) şi o propunere de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forţei de muncă ale statelor membre (în temeiul articolului 128 din Tratatul CE) (COM(2007)0803),

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 mai 2008 privind UEM@10: succese şi provocări după 10 ani de Uniune Economică şi Monetară (COM(2008)0238), (Comunicarea privind UEM@10),

– având în vedere planurile de acţiune ale statelor membre şi programele naţionale de reformă actualizate pentru perioada 2008-2010,

– având în vedere constituirea Grupului de experţi la nivel înalt privind supravegherea financiară a UE, prezidat de dl Jacques de Larosière, şi raportul pe care acesta l-a adresat Comisiei la 25 februarie 2009 în vederea Consiliului European din primăvara anului 2009,

– având în vedere concluziile Preşedinţiei Consiliului European din 11 şi 12 decembrie 2008, privind aspectele economice şi financiare,

– având în vedere reuniunea şefilor de stat şi de guvern din ţările membre ale Eurogrupului, care a avut loc la 12 octombrie 2008, vizând adoptarea unui plan coordonat de salvare pentru combaterea crizei economice,

– având în vedere concluziile Preşedinţiei Consiliului European din 13 şi 14 martie 2008, privind lansarea noului ciclu al Strategiei reînnoite de la Lisabona pentru creştere economică şi locuri de muncă (2008-2010),

– având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 7 octombrie 2008 privind reacţia imediată la tulburările de pe piaţa financiară,

– având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 4 noiembrie 2008 privind iniţiativele internaţionale ca reacţie la criza financiară şi pregătirile pentru reuniunea internaţională la nivel înalt referitoare la criză,

– având în vedere contribuţia Consiliului Ecofin din 2 decembrie 2008 la lucrările Consiliului European din 11 şi 12 decembrie 2008,

– având în vedere memorandumul de înţelegere din 1 iunie 2008 privind cooperarea dintre autorităţile de supraveghere financiară, băncile centrale şi ministerele de finanţe din Uniunea Europeană pe problema stabilităţii financiare transfrontaliere,

– având în vedere Rezoluţia sa din 22 octombrie 2008 privind reuniunea Consiliului European din 15 şi 16 octombrie 2008[1],

– având în vedere Rezoluţia sa din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creştere economică şi ocuparea forţei de muncă (Partea: orientările generale pentru

[1] Texte adoptate, P6_TA(2008)0506.

politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010)[1],

– având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10: bilanțul celor 10 ani de Uniune Economică și Monetară și provocările viitoare[2] (Rezoluția privind UEM@10),

– având în vedere Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds") și fondurile de capital privat („private equity")[3],

– având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere[4],

– având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0063/2009),

A. întrucât economia mondială și pieţele internaționale au înregistrat o creștere istorică, fără precedent, în ultimii 25 de ani, cu o capacitate de producție care a asigurat prosperitatea pentru majoritatea populației, capacitate care trebuie reajustată în condiții de recesiune, urmată de scăderea cererii;

B. întrucât criza financiară şi economică se agravează tot mai mult, aducând Uniunea Europeană şi ţările sale vecine, în absenţa unei acţiuni publice mult mai puternice şi mai efective decât cele de până în prezent, tot mai aproape de o profundă criză socială şi politică prin care este pusă la încercare solidaritatea europeană;

C. întrucât principalele provocări în procesul de contracarare a recesiunii economiei mondiale și europene sunt în prezent lipsa de încredere pe pieţele financiare și de capital, precum și creșterea șomajului;

D. întrucât amploarea fără precedent a crizei financiare actuale și caracterul pronunțat al recesiunii economice care a urmat impune o revizuire bine gândită a cadrului de reglementare și administrare a pieţelor financiare, atât la nivel UE cât și la nivel internațional, pentru a preveni viitoare probleme în economia mondială și apariția unor probleme asemănătoare pe pieţele financiare, precum și pentru a face ca economia UE să se poată adapta mai bine la schimbări;

E. întrucât eșecul celor mai importante instituții financiare subminează pieţele de credit, încetinește fluxul de capital, investițiile și comerțul și diminuează prețurile și valorile,

---

1 Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.
2 Texte adoptate, P6_TA(2008)0543.
3 Texte adoptate, P6_TA(2008)0425.
4 Texte adoptate, P6_TA(2008)0476.

afectând astfel stabilitatea și activele de capital necesare pentru ca instituțiile financiare să acorde credite și pentru ca societățile financiare să-și asigure finanțarea;

F. întrucât criza financiară actuală se dovedește a fi fost provocată de politicile monetare permisive, de expansiunea creditelor pentru locuințe, impusă politic, și de dezechilibrele macroeconomice din trecut, în special cele dintre Statele Unite și economiile emergente, cum ar fi China; subliniază necesitatea de a consolida în continuare competitivitatea UE și de a dezvolta investițiile în infrastructură și cercetare, precum și în crearea de întreprinderi și piețe noi;

G. întrucât prioritățile factorilor de decizie din UE în procesul de asigurare a redresării economice ar trebui să fie restabilirea funcționării piețelor financiare și de capital, precum și protejarea locurilor de muncă, astfel încât să se poată contribui la redresarea creșterii economiei UE, a investițiilor și a locurilor de muncă noi;

H. întrucât actuala recesiune ar trebui utilizată ca o şansă de promovare a investiţiilor ecologice şi de creare de locuri de muncă ecologice, în concordanţă cu realizarea obiectivelor pe termen lung ale strategiei de la Lisabona-Göteborg şi ale pachetului de măsuri legislative privind schimbările climatice şi energia;

I. întrucât pentru a asigura redresarea economică e nevoie de acțiuni coordonate în cadrul legislației UE privind concurența și ajutoarele de stat, precum și de stabilitatea pieței financiare și cea a muncii, fără a distorsiona concurența între întreprinderi și fără a crea un dezechilibru între statele membre, astfel încât să se asigure stabilitatea și concurența economiei UE;

J. întrucât consecințele crizei financiare asupra economiei reale creează circumstanțe economice excepționale care necesită luarea din timp a unor măsuri și decizii direcționate, temporare și proporționale în vederea găsirii unor soluții la situația globală economică și a locurilor de muncă fără precedent și întrucât intervenția publică, deși inevitabilă, dezechilibrează rolurile corespunzătoare ale sectoarelor private și publice în perioade mai normale;

K. întrucât deficiențele cadrului actual de reglementare financiară au fost deja abordate de către Parlament cu ocazia exprimării poziției sale față de propunerile legislative și în rezoluțiile sale;

L. întrucât cele mai recente date furnizate de Comunitate cu privire la previziunile pentru 2009 indică o deteriorare rapidă a condițiilor economice din întreaga Uniune Europeană și întrucât Uniunea Europeană și statele membre dețin acum responsabilitatea esențială de a garanta stabilitate macroeconomică, creștere durabilă și locuri de muncă;

M. întrucât criza financiară a pus în evidență contradicția dintre nevoia de a exersa competența de reglementare a politicii economice la nivelul UE , pe de o parte, și faptul că planurile de dinamizare economică țin de competența autorităților statelor membre, pe de altă parte;

N. întrucât acțiunile pe termen scurt inițiate de statele membre individuale necesită o coordonare atentă din partea UE, pentru a garanta obținerea unui efect multiplicator, pe

de o parte, și evitarea efectelor colaterale, a piețelor distorsionate și a suprapunerii inutile a eforturilor, pe de altă parte;

O. întrucât acțiunile pe termen scurt trebuie să reflecte și să susțină obiectivele pe termen lung de a face din Uniunea Europeană cea mai competitivă economie a cunoașterii, de a nu compromite încrederea viitoare și de a garanta stabilitatea macroeconomică;

P. întrucât capacitățile diferite ale statelor membre de a se angaja în programe de redresare ar trebui să fie recunoscute; întrucât ar trebui să se dezvolte o abordare complementară și cuprinzătoare a Uniunii Europene, care să pună accentul pe măsuri de sprijin multiple care să vizeze domenii diverse, precum economia, mediul, ocuparea forței de muncă și politicile sociale;

Q. întrucât aderarea la zona euro s-a dovedit a fi un mijloc de consolidare a stabilității economice a statelor membre în cauză; întrucât, pe lângă o intervenție guvernamentală responsabilă pentru a lupta împotriva recesiunii economice, cetățenii așteaptă, în această perioadă de recesiune economică, o reacție hotărâtă prin punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii Europene, precum și cele ale coeziunii sociale și regionale, respectând în același timp regulile și principiile care garantează o monedă puternică și stabilă;

R. întrucât restabilirea încrederii este extrem de importantă pentru a permite funcționarea normală a piețelor financiare și pentru a atenua, astfel, efectele negative ale crizei financiare asupra economiei reale;

S. întrucât statele membre care au aderat recent la Uniunea Europeană și care nu fac parte din zona euro sunt grav afectate de speculațiile care vizează monedele lor naționale, scurgerile de capital și blocajul piețelor internaționale de credite,

Considerații generale

1. salută inițiativa Comisiei de a lansa un plan european de redresare economică (plan de redresare) drept răspuns la recesiunea economică gravă care se resimte în continuare; observă că dimensiunea comunitară a propunerii respective reprezintă doar 15% din bugetul destinat planului de redresare, care trebuie încă aplicat în regim de urgență;

2. subliniază faptul că prima prioritate a planului de redresare trebui să fie stimularea economiei și a competitivității Uniunii Europene, pentru a proteja oportunitățile și securitatea cetățenilor și pentru a preveni creșterea șomajului; consideră că planul de redresare trebuie să inverseze tendința de declin a activității economice, făcând posibilă întoarcerea la o funcționare normală a piețelor financiare, facilitând investițiile și dezvoltând oportunitățile de creștere și locuri de muncă, consolidând în același timp economia și piața muncii din UE și îmbunătățind condițiile generale pentru creștere și creare de locuri de muncă;

3. aşteaptă de la Comisie orientări clare şi puternice în scopul unei mai bune abordări coordonate între toate statele membre pentru gestionarea acestei puternice crize economice în vederea protecţiei unui număr cât mai mare de locuri de muncă;

4. insistă asupra faptului că ajutorul financiar trebuie să fie oportun, specific și temporar;

atrage atenția asupra unor eventuale efecte de excludere și asupra riscului de disoluție a politicii de concurență a Uniunii Europene; îndeamnă la restabilirea, cât mai curând posibil, a pieţelor competitive și echitabile, astfel cum sunt definite în tratate; observă cu îngrijorare creşterea rapidă a datoriei publice şi a deficitelor bugetare; solicită, în plus, reîntoarcerea la finanţe de stat solide cât mai rapid, conform Pactului de stabilitate și creștere revizuit, pentru a nu plasa o povară prea mare asupra generațiilor viitoare;

5. subliniază că excepțiile și abaterile temporare de la politica comunitară din domeniul concurenței trebuie eliminate și trebuie reinstaurată normalitatea, în intervale de timp clar definite;

6. subliniază faptul că planul de redresare trebuie să contribuie la elaborarea unui acord internațional echitabil care să succeadă Protocolului de la Kyoto în anul 2012 și că un astfel de acord trebuie, printre altele, să ofere țărilor sărace posibilitatea de a ieși din sărăcie fără a agrava încălzirea globală, prin sprijinul acordat pentru investiții masive în adaptarea la schimbările climatice și în energii regenerabile şi eficienţa energetică;

7. observă cu îngrijorare creșterea rapidă a datoriei publice și a deficiturilor bugetare; este preocupat de faptul că datoria publică poate deveni o povară prea mare pentru generațiile viitoare;

8. acceptând drept obiective comune importante nevoia de adaptare la un mediu competitiv la nivel global și nevoia de relansare a creșterii economiei europene, invită Uniunea Europeană să își intensifice eforturile pentru a investi în competențe, formare profesională și crearea de locuri de muncă durabile, garantarea ocupării forței de muncă și prevenirea șomajului în masă, asigurând politici fiscale constructive, care ar trebui să ajute la determinarea dimensiunii și componentelor planului de redresare; aşteaptă ajungerea la un acord în cadrul Consiliului European de primăvară din 2009 cu privire la o serie de orientări clare şi măsuri concrete în vederea protecţiei ocupării forţei de muncă şi a creării de locuri de muncă;

9. recomandă, ca o condiție esențială a eficienței, ca modul de coordonare a planurilor naționale de redresare să permită adaptarea fiecărui program la nevoile specifice ale statului în cauză, ținând seama de interesul comun, de strategiile comune definite în termeni de luptă împotriva schimbărilor climatice și de asigurarea unui efect multiplicator cât de puternic posibil, în special în materie de ocupare a forței de muncă;

10. recomandă adoptarea de noi inițiative orizontale la nivelul Uniunii Europene, având în vedere că diferitele capacități și marje de manevră bugetară pe plan național pot genera rezultate foarte asimetrice pe teritoriul Uniunii Europene; reamintește, cu toate acestea, responsabilitatea fiecărui stat membru de a exercita disciplina fiscală, investiții și reforme structurale;

11. atrage atenția în mod insistent asupra riscului ca soluțiile puse în aplicare să devină suma tuturor măsurilor naționale, ceea ce poate genera potențiale conflicte și costuri, subminând piața internă, uniunea economică și monetară și slăbind poziția Uniunii Europene în calitate de actor global;

12. sprijină angajamentul Comisiei față de Pactul de stabilitate și creștere revizuit și observă

dorința sa de a utiliza flexibilitatea ca mod de a conduce politicile anticiclice împotriva recesiunii, prevăzută în pact pentru a permite statelor membre să răspundă în mod adecvat crizei economice, în special să evalueze dacă deciziile de investiții pe termen scurt sunt compatibile cu obiectivele bugetare pe termen mediu și favorizează creșterea economică durabilă și îndeplinirea obiectivelor pe termen lung de la Lisabona;

13. subliniază faptul că este esențial ca statele membre să continue să aplice Pactul de stabilitate și creștere revizuit pentru a face față circumstanțelor excepționale din prezent, pe de o parte, și pentru a garanta un angajament ferm de a reveni la disciplina bugetară normală imediat ce economia se redresează, consolidând în același timp caracterul anti-ciclic al pactului revizuit, pe de altă parte;

Pieţele financiare: de la controlul crizei la pieţe stabile în viitor

Restabilirea încrederii în sectorul financiar

14. salută măsurile pe termen scurt adoptate pentru a restabili încrederea în sistemul financiar; reamintește faptul că aceste măsuri de urgență nu sunt suficiente pentru a aborda unele din problemele fundamentale aflate la originea crizei, mai precis dezechilibre globale, asumarea unor riscuri extreme, recurgerea la efectul de pârghie și recompensarea strategiilor pe termen scurt; reamintește necesitatea de a revizui schemele de remunerare ca surse posibile de instabilitate financiară;

15. solicită acțiuni coordonate între statele membre, care să permită garanții bancare naționale generale și explicite, care acoperă pasivele, dar care exclud capitalul propriu, pentru a diminua nesiguranța de pe piețele de credit și pentru a facilita funcționarea piețelor respective;

16. invită statele membre, în special cele care fac parte din zona euro, să examineze posibilitatea unui împrumut european important garantat în comun de statele membre;

17. reafirmă faptul că garantarea economiilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor, inclusiv ale întreprinderilor mici şi mijlocii (IMM) , precum și acordarea de credite acestora sunt motivele principale ale intervenției publice actuale excepționale în sistemul financiar; reamintește guvernelor statelor membre de responsabilitatea lor și de răspunderea în fața parlamentelor naționale în ceea ce privește utilizarea fondurilor publice pentru planurile de redresare și recomandă cu fermitate ca un plan de supraveghere adecvată și, dacă este cazul, de sancțiuni adecvate să fie introdus și coordonat la nivel UE pentru a asigura îndeplinirea acestor obiective;

18. subliniază importanța asigurării faptului că reducerea ratei dobânzii la nivel central ajunge și la împrumutați;

19. reamintește că este necesar ca autoritățile de reglementare și autoritățile corespunzătoare ale statelor membre să monitorizeze atent activitățile desfășurate în ultimele luni în sectorul bancar și de către bancheri și să stabilească dacă acțiuni condamnabile sau chiar infracționale ar fi putut să contribuie la declanșarea crizei bancare actuale și să se asigure că intervenția publică și deciziile politicii monetare, cu privire la ratele dobânzii, au putut să pună capăt crizei creditului;

20. consideră că ar trebui aplicată o monitorizare strictă a pachetelor de măsuri de salvare destinate instituțiilor financiare pentru a asigura condiții de concurență echitabile, iar această monitorizare ar trebui să includă: nivelul de solvabilitate, beneficiile estimate, lichiditățile disponibile pe piața interbancară, evoluția resurselor umane și încrederea clienților, fie aceștia persoane fizice sau antreprenori;

21. consideră că planurile de redresare a sectorului bancar ar trebui să fie însoțite de anumite condiții aplicabile stimulentelor monetare, acordării de credite, sistemului de acordare a împrumuturilor, restructurării sectorului și protejării acquis-ului social;

22. consideră că ar trebui încurajată dezvoltarea microcreditului, recunoscut ca un instrument eficace cu un efect de multiplicare puternic, în special impunându-l băncilor comerciale care au beneficiat de sprijin public;

23. insistă că trebuie avută în atenție revenirea la niveluri normale de creditare din partea băncilor, atunci când se analizează orice nou mediu de reglementare și în special cu scopul de a revitaliza procesul de securitizare, element esențial pentru reluarea finanțării ipotecilor, creditelor pentru cumpărarea de autoturisme și pentru alimentarea cardurilor de credit;

24. invită Comisia să realizeze o analiză clară a impactului pachetului de măsuri de salvare asupra competitivității sectorului financiar și funcționării pieței interbancare; invită Comisia să creeze echipe interdisciplinare, care să includă în componența lor experți din Direcția Generală Concurență, Afaceri Economice și Financiare și Piață Internă și Servicii din cadrul Comisiei, cele trei comitete de supraveghere de nivel 3 și Sistemul European al Băncilor Centrale, pentru a pune în comun cunoștințele și know-how-ul și pentru a garanta un proces decizional imparțial, echilibrat, rapid și de calitate în toate statele membre;

Structuri de reglementare și de supraveghere mai eficiente

25. consideră că, deși Banca Centrală Europeană (BCE) nu are mandat oficial de supraveghere, este nevoie să-și consolideze rolul în ceea ce privește monitorizarea stabilității financiare în zona euro, în special în materie de monitorizare a sectorului bancar la nivelul UE; recomandă, astfel, ca BCE să fie implicată, în conformitate cu articolul 105 alienatul (6) din tratat, în supravegherea macro-prudențială la nivel UE a instituțiilor financiare care au o importanță sistemică;

26. regretă absența unor instrumente și politici clare ale UE prin care să se poată aborda, într-un mod detaliat și în timp util, impactul asimetric al crizei financiare asupra statelor membre în interiorul și în afara zonei euro;

27. solicită din nou Comisiei să analizeze efectele comportamentului băncilor care și-au transferat activele din statele membre care au aderat recent, după adoptarea planurilor de salvare de către celelalte state membre și să examineze cu atenție acțiunile speculative (vânzările „short") care vizează monedele statelor membre care au aderat recent la Uniunea Europeană; invită Comisia să comunice rezultatele acestor analize grupului De Larosière și comisiei competente din Parlament;

28. încurajează Comisia și statele membre să rezolve de urgență problema garanțiilor bancare, pentru a se asigura că mecanismele similare împiedică falimentul băncilor pe teritoriul Uniunii Europene și pentru a permite relansarea împrumuturilor interbancare, condiție esențială pentru a pune capăt crizei bancare și pentru a permite acordarea de noi credite pentru economia reală, pentru a crește investițiile și consumul și pentru a ieși, astfel, din criza economică;

29. îndeamnă cu fermitate grupul de Larosière să își însușească recomandările prezentate în rezoluțiile anterioare ale Parlamentului în ceea ce privește supravegherea pieței financiare; solicită Comisiei să sprijine propunerile sale în favoarea creării unei structuri stabile și eficiente de reglementare și supraveghere, care ar putea preveni sau limita consecințele negative ale unor crize viitoare; invită Consiliul să ia în considerare poziția pe care o poate exprima Parlamentul în legătură cu aceste concluzii, înainte de a-și exprima sprijinul pentru acestea;

30. ia în considerare recomandările grupului Larosière şi subliniază că multe dintre acestea au fost propuse de către Parlament în ultimii ani; salută intenţia Comisiei de a-şi folosi puterea de iniţiativă şi de a adopta măsuri pentru a face faţă celor mai urgente probleme ridicate de criza financiară şi solicită Comisiei să înceapă procesul cât mai repede posibil; invită Consiliul European de primăvară din 2009 să dea un puternic impuls politic şi să stabilească o foaie de parcurs pentru toate iniţiativele legislative, pentru a garanta împreună cu Parlamentul că acestea vor fi adoptate în timp util;

31. reafirmă faptul că, pentru a acționa în continuare în vederea prevenirii crizelor, trebuie în primul rând să se asigure un grad mai mare de transparență și o mai bună gestiune a riscurilor, precum și o monitorizare coordonată, și că reforma cadrului de reglementare trebuie să fie exhaustivă, aplicându-se tuturor actorilor și tranzacțiilor de pe pieţele financiare; subliniază faptul că natura globală a pieţelor financiare necesită o coordonare internațională a reformelor; subliniază faptul că inițiativele de reglementare trebuie să vizeze crearea de transparență, sustenabilitate, stabilitate și responsabilitate crescută a actorilor de pe piață financiară; reamintește Comisiei de obligația acesteia de a răspunde solicitărilor Parlamentului cu privire la fondurile speculative și fondurile de capital privat;

32. consideră că agențiile de evaluare a creditelor trebuie să ofere informații complete și să dezvăluie aspectele neclare, precum și conflictele de interese; insistă asupra necesităţii de a revizui şi îmbunătăţi politicile contabile pentru a evita efectele pro-ciclice;

33. propune să se analizeze atent modul în care noile măsuri luate în vederea unui regulament solid al sectorului financiar, în special supravegherea macro-prudențială a cadrului de reglementare, pot face sau nu dificile sau imposibile relansarea economică și inovarea în domeniul produselor financiare sau dacă pot diminua atractivitatea pieţelor financiare ale UE, având drept consecință deturnarea fluxurilor financiare și a întreprinderilor spre pieţe terțe; reamintește faptul că Uniunea Europeană are tot interesul să rămână prima piață financiară din lume;

Economia reală: criza ca oportunitate de a obține o creștere economică durabilă

Garantarea ocupării forței de muncă și stimularea cererii

34. invită Comisia și statele membre să utilizeze toate mijloacele disponibile pentru a susține întreprinderile europene, în special IMM-urile, pentru a promova crearea de locuri de muncă și pentru a consolida încrederea investitorilor europeni, a angajatorilor, a lucrătorilor și a consumatorilor;

35. recomandă în mod insistent ca în cadrul Uniunii Europene să se asigure de urgență accesul la credite cu o valoare suficientă, cu un cost abordabil și în condiții rezonabile de siguranță pentru IMM-uri, cetățeni și pentru sectoarele a căror viabilitate în viitor este periclitată datorită crizei, în special datorită lipsei de credit; invită Comisia să asigure schimbul celor mai bune practici în acest domeniu;

36. subliniază faptul că, în climatul actual în care IMM-urile se confruntă cu probleme grave de flux de numerar și cu acces limitat la credit, autoritățile publice și clienții privați ar trebui să respecte o perioadă maximă de 30 de zile pentru plățile către IMM-uri; îndeamnă Comisia să țină cont de acest aspect la revizuirea directivei privind întârzierea efectuării plăților[1];

37. solicită aplicarea integrală și implementarea accelerată, atât la nivel UE, cât și la nivel național, a recomandărilor Parlamentului referitoare la Comunicarea Comisiei privind „Gândiți mai întâi la scară mică” - Un „Small Business Act ” pentru Europa (COM(2008)0394);

38. solicită lansarea efectivă a unei inițiative europene cuprinzătoare în materie de ocupare a forței de muncă, pe de o parte prin garantarea faptului că o întreprindere poate fi creată în mod gratuit oriunde în Uniunea Europeană în termen de trei zile și că formalitățile de angajare a primilor salariați pot fi îndeplinite prin intermediul unui punct de acces unic și, pe de altă parte, prin consolidarea sistemelor de activare, în special pentru persoanele slab calificate, prin consiliere personalizată, calificare/recalificare și perfecționare intensivă a lucrătorilor, ucenicii, subvenționarea locurilor de muncă și finanțări nerambursabile pentru inițierea de activități independente și afaceri; în plus, sprijină alocarea de către Comisie a plăților din Fondul social european pentru a promova dezvoltarea competențelor și adaptarea acestora la cerințele pieței muncii;

39. recomandă cu fermitate ca inițiativa UE pentru locuri de muncă să includă o intervenție rapidă în momentul în care se sunt suprimate efectiv locurile de muncă, nu în ultimul rând pentru a reduce riscul ca persoanele să fie excluse de pe piața muncii; consideră că astfel de intervenții vor necesita investiții importante în formare, inclusiv creșterea numărului de furnizori de servicii de formare, concentrându-se în același timp asupra unei mai bune coordonări a programelor de formare profesională și de reintegrare pe piața muncii, și nu ar trebui să se bazeze doar pe măsuri pe termen scurt, ci ar trebui să ofere posibilitatea obținerii unor calificări înalte pentru a spori nivelul general de calificare în cadrul Uniunii Europene și pentru a răspunde nevoilor în schimbare ale economiei actuale;

40. salută propunerile Comisiei și invită statele membre să adapteze noile dispoziții ale regulamentelor Fondului social european, Fondul european de ajustare la globalizare și

---

[1] Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (JO L 200, 8.8.2000, p. 35).

Fondul european de dezvoltare regională, inclusiv simplificarea procedurilor și extinderea costurilor eligibile pentru a contribui și mai eficient la atingerea obiectivelor legate de ocuparea forței de muncă și de incluziunea socială, continuând să susțină ocuparea forței de muncă în sectoarele cheie ale economiei și asigurând faptul că, atunci când se acordă o astfel de asistență, consolidarea coeziunii sociale și teritoriale rămâne o prioritate, pentru a evita dezvoltarea asimetrică în cadrul Uniunii Europene; dorește o accelerare a mijloacelor destinate sprijinirii ocupării forței de muncă și o reorientare a programelor europene de sprijin acordat grupurilor celor mai vulnerabile, inclusiv programe care vizează garantarea unor condiții decente de viață și accesul la servicii de interes general de înaltă calitate;

41. invită statele membre să investească în economia socială, care poate contribui la creștere deoarece are un potențial important de a crea locuri de muncă de calitate și de a consolida coeziunea socială și teritorială;

42. subliniază importanța punerii în practică a principiilor comune de flexisecuritate, garantând în același timp o protecție socială adecvată fiecărui cetățean, în special un sistem de securitate socială care să asigure o protecție corespunzătoare în ceea ce privește tradițiile naționale;

43. invită Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să continue să supravegheze în mod regulat evoluția situației de pe piața europeană a muncii și impactul crizei asupra acestei piețe și să ia măsurile adecvate pentru a pune economiile europene pe drumul spre o creștere durabilă;

44. subliniază necesitatea de a garanta un nivel de trai corespunzător pentru toți cetățenii Uniunii și solicită adoptarea de urgență a unor măsuri adecvate; solicită ca politicile sociale să fie adaptate pentru a face față recesiunii, prin sprijinirea politicilor active referitoare la piața muncii și în domeniul incluziunii sociale și prin acordarea unei atenții deosebite celor mai vulnerabili membri ai societății;

45. invită Comisia să evalueze de urgență riscurile de recesiune care afectează sectoarele industriale din întreaga Europă pentru a interveni la nivelul UE, dacă este necesar; subliniază, cu toate acestea, că, pe lângă criza financiară, anumite probleme ale industriilor UE pot avea și alte cauze; consideră, astfel, că măsurile de acordare a ajutoarelor de stat ar trebui orientate cu grijă, astfel încât să nu se depășească compensarea efectelor crizei financiare, și că ar trebui însoțite de cele mai stricte condiții de restructurare, investiții în inovare și sustenabilitate;

46. atrage atenția asupra unei relaxări nejustificate a regulilor Uniunii Europene în materie de concurență, având în vedere faptul că acest lucru ar putea slăbi piața internă; este preocupată de faptul că răspunsurile la nivel național față de recesiunea economică pot duce la protecționism și la distorsiunea concurenței care, pe termen lung, ar submina grav prosperitatea economică a cetățenilor Uniunii;

47. solicită o evaluare a măsurilor cuprinse în planurile naționale de redresare, în ceea ce privește impactul imediat al acestora asupra puterii de cumpărare;

48. invită Consiliul să aprobe propunerea de a da tuturor statelor membre posibilitatea de a

aplica un nivel redus de TVA pentru bunurile şi serviciile eficiente din punct de vedere energetic, serviciile care necesită utilizarea intensivă a forţei de muncă şi care sunt furnizate la nivel local, ţinând cont de efectele potenţiale asupra locurilor de muncă şi asupra dinamizării cererii;

49. subliniază contribuţia programului pentru reţelele transeuropene de transport (RET-T) la îndeplinirea Strategiei de la Lisabona, a obiectivelor Uniunii Europene referitoare la schimbările climatice şi la o mai mare coeziune socială, economică şi teritorială, contribuind, de asemenea, în timp util la susţinerea cererii globale în Uniunea Europeană; subliniază importanţa celor 30 de proiecte prioritare RET-T - în special a coridoarelor transfrontaliere - pentru relansarea economică şi pentru a permite creşterea cererii de mijloace de transport combinate mai performante şi mai ecologice; invită Comisia şi statele membre să elaboreze noi metode de finanţare a infrastructurilor din domeniul transporturilor şi să majoreze substanţial bugetul aferent proiectelor RET-T în viitoarele perspective financiare şi în planul de redresare;

50. solicită statelor membre să ia în considerare posibilitatea de a reduce impozitele pe venituri din salarii în situații de venituri mici, pentru a crește puterea de cumpărare și pentru a stimula cererea pentru produse cu amănuntul;

O coeziune sporită și reducerea discrepanțelor economice

51. subliniază importanța obiectivelor privind coeziunea teritorială din cadrul măsurilor de stimulare propuse, având în vedere impactul asimetric evident al crizei pe teritoriul Europei;

52. invită Comisia să abordeze în mod adecvat, în special din perspectiva crizei actuale, impactul politicilor orizontale asupra performanțelor regionale diferite din cadrul zonei euro, astfel cum s-a subliniat în Comunicarea sa privind UEM@10;

53. solicită dezvoltarea unor mecanisme adecvate pentru a garanta faptul că o convergență accelerată a regiunilor mai puțin dinamice are la bază obiective strategice, precum un respect sporit față de mediu în activitatea economică și o participare adecvată la Strategiei de la Lisabona, în special prin sprijinirea inovației, a IMM-urilor și a inițiativelor la nivel microeconomic;

54. salută toate propunerile Comisiei care simplifică și accelerează accesul la instrumentele de coeziune disponibile și care accelerează punerea în aplicare a proiectelor, în special prin alocarea anticipată a fondurilor, prin creșterea temporară a ratelor de finanțare comunitară, prin ameliorarea asistenței tehnice și prin accelerarea procedurilor de efectuare a plăților;

Reforme structurale și investiții inteligente și durabile

55. solicită rafinarea instrumentelor și politicilor de redresare atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivelul statelor membre, capabile să stimuleze cererea și încrederea pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu un set comun de priorități din cadrul Strategiei de la Lisabona, precum: efectuarea de investiții în domeniul educației, infrastructurii, cercetării și dezvoltării, al formării competențelor și învățării continue, al eficienței energetice și tehnologiilor ecologice, al rețelelor în bandă largă, al transportului

urban, al industriilor și serviciilor creative, al serviciilor de sănătate și al serviciilor având ca beneficiari copiii și persoanele în vârstă;

56. salută propunerea Comisiei de alocare anticipată, în 2009, a sumei de 500 de milioane de euro, care fusese programată pentru 2010, în scopul investiţiilor în infrastructura din domeniul transporturilor; cu toate acestea, subliniază faptul că este necesar ca Comisia şi statele membre să includă proiectele prioritare de transport urban şi de RET-T în rândul celor care pot fi selecţionate pentru fondul suplimentar de 5 miliarde de euro care va fi mobilizat în conformitate cu planul de redresare; consideră că în special acele proiecte RTE-T care se află într-un stadiu avansat de punere în aplicare trebuie să beneficieze de o mai mare disponibilitate a creditelor;

57. insistă asupra faptului că în situația actuală, foarte dificilă, accesul la fondurile UE este necesar pentru statele membre care au aderat mai recent la UE și care nu sunt membre ale zonei euro; aceste fonduri ar reprezenta stimulentul bugetar pentru țările care nu dispun de marja de manevră a statelor membre din zona euro, sau care înregistrează deficite bugetare și de cont curent mari;

58. subliniază consecinţele economice şi sociale extrem de negative ale crizei în multe dintre noile state membre, care constituie un risc substanţial de creştere economică şi stabilitate reduse şi de creştere a sărăciei; în plus, se aşteaptă ca efecte colaterale să afecteze euro şi economiile din zona euro; solicită, prin urmare, o abordare coordonată la nivelul Comunităţii având în vedere solidaritatea comunitară şi asumarea unei responsabilităţi colective în această privinţă; invită Comisia să revizuiască şi să consolideze toate instrumentele destinate stabilizării statelor membre afectate, inclusiv stabilizării ratelor de schimb, astfel încât să se poate pună în aplicare prevederi de siguranţă şi pachete de răspuns rapide şi eficiente;

59. solicită Comisiei să ia în considerare măsuri posibile de îmbunătățire a securității energetice prin dezvoltarea accelerată a unei rețele interne de transport de gaz în Uniunea Europeană, ceea ce ar putea asigura siguranța aprovizionării;

60. își exprimă convingerea că o politică puternică de investiții publice, ce vizează crearea unei „economii cu nivel scăzut de emisii de carbon” este extrem de importantă pentru a face față recesiunii economice;

61. în acest sens, invită statele membre să aplice reforme ale regimului fiscal pentru a asigura funcționarea durabilă a anumitor sectoare, cum ar fi agricultura, transportul și energia, care au un impact major asupra mediului;

62. sprijină ferm lansarea unui set de politici urbane care combină eficiența energetică în sectorul transportului și în cel imobiliar cu crearea de locuri de muncă;

63. subliniază necesitatea de realizare a unor investiții importante în urma unui efort coordonat și fără precedent în domeniile energiei, mediului și infrastructurii pentru a susține dezvoltarea durabilă, pentru a contribui la crearea de locuri de muncă de calitate și pentru a asigura coeziunea socială; consideră, prin urmare, că eforturile pe care populația este chemată să le depună vor fi cu atât mai bine acceptate cu cât acestea vor fi percepute ca fiind echitabile, pe de o parte, și cu cât vor garanta mai mult inserția profesională și integrarea socială, pe de altă parte;

64. solicită elaborarea de inițiative ale Uniunii Europene în domeniul educației și formării profesionale, precum și asigurarea accesului la capital de risc, la facilități de credit și de microcredit, pentru a stimula creșterea economică și convergența în Uniunea Europeană;

65. subliniază necesitatea de reduce povara birocratică asupra proiectelor de investiții cofinanțate de societăți private; solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri pentru accelerarea și facilitarea investițiilor;

66. subliniază faptul că, în abordarea problemelor acute generate de criza economică, nu trebuie să pierdem din vedere strategia pe termen lung și atingerea unor obiective care trebuiau atinse cu mult timp înainte, în special:

– accelerarea eliminării barierelor care mai există în calea libertății de prestare a serviciilor, în conformitate cu prevederile Directivei privind serviciile[1], a cărei punere în aplicare a fost întârziată, având în vedere potenţialul considerabil de creare de noi locuri de muncă în sectorul serviciilor;

– accelerarea punerii în aplicare a Directivei privind serviciile poștale[2];

– finalizarea pieței interne pentru energie;

– accelerarea urgentă a investiţiilor în cercetare şi dezvoltare, întrucât obiectivul – relativ modest – de la Lisabona, de 3 % din PIB nu a fost îndeplinit până în prezent, în principal deoarece sectorul privat nu a contribuit cu cota-parte de 2 %, iar decalajul faţă de alte regiuni în ceea ce priveşte investiţiile în cercetare şi dezvoltare se adânceşte, în ciuda obiectivului declarat de a deveni cea mai dinamică economie a cunoaşterii din lume; investiţiile substanţiale în cercetare şi dezvoltare, precum şi în inovare, trebuie să fie o condiţie prealabilă pentru orice sprijin acordat industriei;

– finalizarea urgentă a unui regim al brevetelor la nivelul UE;

– înlăturarea obstacolelor care mai există în calea libertății de circulație a lucrătorilor;

– finalizarea rețelelor prioritare TEN-T;

Instrumente economice europene: o acțiune comună a Uniunii Europene

Coordonarea economică

67. solicită o coerență sporită între prezentul plan de redresare la nivelul statelor membre, obiectivele și prioritățile Strategiei de la Lisabona, orientările integrate și programele naționale de reformă, precum și utilizarea facilităților de flexibilitate oferite de Pactul de stabilitate și creștere revizuit;

68. observă că una dintre problemele principale în contextul crizei actuale o reprezintă faptul

---

[1] Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile pe piața internă (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

[2] Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, 27.2.2008, p. 3).

că instrumentele de politică economică europeană nu sunt suficient de dezvoltate pentru a răspunde cu succes provocărilor viitoare; solicită, prin urmare, revizuirea şi actualizarea instrumentelor politice esenţiale până la Consiliul European de primăvară din 2010, în special ale orientărilor integrate;

69. solicită îndrumare din partea Comisiei cu privire la programele naționale de reformă, în spiritul previziunilor sale de creștere economică;

70. solicită elaborarea unor criterii și a unor standarde detaliate adecvate pentru monitorizarea atentă și reevaluarea regulată a eficienței planurilor de redresare de către Comisie, în special în ceea ce privește realitatea investițiilor anunțate, ținând seama de faptul că amploarea deplină a crizei și remediile necesare nu pot fi încă apreciate cu exactitate;

71. solicită tuturor actorilor relevanți - Parlamentul, Consiliul, Comisia și partenerii sociali la nivelul Uniunii Europene și la nivel național - să depună eforturi comune pe baza următoarelor sugestii la Consiliul European de primăvară din martie 2009:

– dezvoltarea unei consolidări reciproce a politicilor macroeconomice axate pe stabilitate și creștere economică, prin transformarea politicii de stabilitate și a investițiilor într-un subiect de interes comun, care să implice acțiuni de sprijin reciproce;

– instituirea unui cadru obligatoriu pentru statele membre în care acestea se pot consulta reciproc sau pot consulta Comisia înainte să adopte decizii majore de politică economică, bazat pe o înțelegere comună a problemelor, priorităților și măsurilor de remediere necesare și corespunzătoare;

– adoptarea unor planuri naționale de redresare ambițioase și adaptate, a unor programe actualizate de stabilitate și convergență și o revizuire a bugetelor naționale pentru a răspunde la ultimele previziuni economice, precum și un angajament de punere în aplicare urgentă a acestora;

– formularea unei strategii coerente a Uniunii Europene care să includă măsuri pe termen scurt și pe termen lung, bazată pe priorități și obiective comune;

– consolidarea guvernanței economice în zona euro în conformitate cu recomandările prezentate în Rezoluția Parlamentului din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10;

72. solicită examinarea de urgenţă de către Parlament, Consiliu, Comisie şi Banca Europeană de Investiţii a avantajelor pe care le-ar aduce eventuala înfiinţare a unui fond european suveran pentru datoria publică, ale cărui cheltuieli cu finanţarea serviciului datoriei ar fi inferioare echivalentului serviciului datoriilor publice naţionale reunite, care ar avea un caracter temporar şi ar fi transferat, după o anumită perioadă, către datoriile naţionale şi care ar fi rezervat pentru proiectele de infrastructură de transport cofinanţate prin intermediul parteneriatelor de tip public-privat;

Banca Europeană de Investiții

73. consideră că implicarea Băncii Europene de Investiții (BEI) este crucială și că o parte însemnată a împrumuturilor menționate în planul de redresare sunt de competența

acesteia; salută acordul statelor membre privind o creștere a capitalului BEI; reamintește faptul că unele intervenții ale BEI necesită, de asemenea, sprijin de la bugetul UE, dar că acest aspect nu este încă prevăzut în planul de redresare; consideră că acest obiectiv ar putea fi realizat fie prin fuziunea între finanțări și împrumuturi, fie prin intermediul instrumentelor de capitaluri proprii și de finanțare cu partajarea riscului, precum mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (Risk Sharing Finance Facility – RSFF) și instrumentul de garantare a împrumuturilor în cazul proiectelor privind rețeaua transeuropeană de transport (Loan Guarantee Instrument for trans-European transport network projects - LGTT); în cel de-al doilea caz, BEI ar putea contribui cu propriile sale rezerve, ceea ce ar spori și mai mult efectul multiplicator; subliniază rolul BEI în refinanțarea IMM-urilor, a băncilor comerciale, inclusiv a structurilor existente de parteneriate public-private; reamintește, în acest sens, faptul că este nevoie să se dezvolte criterii de finanțare care să respecte normele de mediu;

Bugetul UE

74. reamintește faptul că planul de redresare economică și măsurile ulterioare propuse de către Comisie la 28 ianuarie 2009 conțin o contribuție comunitară evaluată la 30 000 000 000 de euro, pentru a fi distribuită între următoarele sectoare: 5 000 000 000 de euro pentru interconexiuni energetice transeuropene și de internet de mare viteză, prin intermediul unei revizuiri a cadrului financiar multianual 2007-2013 și măsuri privind „bilanțul de sănătate” al PAC; plăți în avans, efectuate din fondurile structurale și din Fondul de coeziune; câteva inițiative în domeniul cercetării și inovării, cum ar fi inițiativa europeană în favoarea automobilelor ecologice, fabricile viitorului sau eficiența energetică a clădirilor; o creștere a pre-finanțării proiectelor celor mai avansate în domeniul rețelelor transeuropene de transport, precum și a inițiativelor în favoarea IMM-urilor sau a Programului comunitar pentru inovare și pentru finanțări acordate prin împrumuturi existente sau noi și fonduri furnizate de BEI;

75. subliniază faptul că actuala criză nu ar trebui folosită drept pretext pentru a amâna reorientarea extrem de necesară a cheltuielilor către investiţiile „ecologice”, ci, în schimb, ar trebui să fie folosită drept stimulent suplimentar pentru o astfel de reorientare şi reiterează, în acest context, importanţa revizuirii bugetare planificate pentru 2009, care nu ar trebui să se limiteze la o viziune teoretică a caracteristicilor bugetului după 2013, ci ar trebui să includă propuneri îndrăzneţe referitoare la o modificare a programării cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei a programelor multianuale pentru a răspunde crizei actuale, promovând dezvoltarea durabilă şi ţinând seama de provocările aduse de schimbările climatice;

76. subliniază faptul că anumite elemente propuse în planul de redresare rămân prea vagi în formularea lor; solicită Comisiei să ofere fără întârziere celor două componente ale autorității bugetare toate precizările indispensabile luării unei decizii; subliniază în mod egal faptul că mai multe elemente incluse în planul de redresare necesită modificarea programelor multianuale existente; reamintește, în acest scop, faptul că aceste modificări trebuie să fie efectuate cu respectarea deplină a atribuțiilor Parlamentului;

77. subliniază faptul că, din acest motiv, punerea în aplicare concretă a planului de redresare, astfel cum a fost propus de Comisie riscă să dureze destul de mult și solicită de urgență ansamblului instituțiilor implicate să adopte cât de repede posibil deciziile necesare,

ținând seama de situația economică actuală foarte dificilă în care se află Uniunea Europeană;

78. subliniază faptul că cea mai mare parte a măsurilor comunitare propuse de Comisie se bazează pe un exercițiu de redistribuire bugetară a alocărilor deja programate și nu pe mobilizarea unor resurse bugetare noi; solicită Comisiei să aibă în vedere toate consecințele previziunilor economice foarte pesimiste pe care le-a publicat în ianuarie 2009 și să își reevalueze propunerile bugetare în lumina acestor noi previziuni;

79. salută planul de redresare economică și inițiativele aferente și reamintește că orice cheltuieli noi neprevăzute în bugetul 2009 trebuie să fie finanțate cu alți bani pentru a nu compromite cadrul financiar multianual 2007-2013 (CFM) negociat între cele două componente ale autorității bugetare; reamintește, în acest context, posibilitățile oferite prin dispozițiile Acordului interinstituțional (AII) din 17 mai 2006, în special punctele 21-23;

80. subliniază faptul că Planul de redresare economică propune acțiuni coordonate pe mai multe planuri pentru consolidarea economiilor Europei; reafirmă faptul că Parlamentul este pregătit să lanseze negocieri cu Consiliul pentru revizuirea cu 5 000 000 000 EUR a CFM 2007-2013 propusă de Comisie și pentru orice alte modificări ale instrumentelor care ar putea avea un impact bugetar; consideră că negocierile ar trebui să se concentreze asupra extinderii domeniului de aplicare a proiectelor finanțate prin intermediul prezentei revizuiri bugetare, în conformitate cu prioritățile statelor membre;

81. recunoaște rolul predominant al BEI și al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și contribuția acestora la finanțarea investițiilor și la sporirea accesului la finanțare pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; accentuează faptul că prin contribuțiile bugetului UE la operațiunile BEI se poate crea un efect multiplicator substanțial în domeniul investițiilor și dorește să analizeze modul în care bugetul UE ar putea să aducă o contribuție și mai însemnată în acest sens și că, în orice caz, acestea ar trebui însoțite de un memorandum de înțelegere între Parlamentul European, Consiliu, Comisie și BEI privind prioritățile de investiții, garantând faptul că acestea sunt consacrate unor proiecte cu adevărat sustenabile; este îngrijorat de tendința tot mai accentuată în cadrul Consiliului și al Comisiei de a acorda BEI și BERD numeroase sarcini suplimentare, fără ca, în prealabil, să fi furnizat toate garanțiile necesare pe plan economic și financiar în ceea ce privește capacitatea BEI și BERD de a le îndeplini cu succes; observă că Comisia propune creșterea instrumentelor financiare instituite de BEI în cadrul CFM 2007-2013; solicită Comisiei să furnizeze un prim bilanț al activităților deja desfășurate în acest context și să propună soluții pentru dificultățile bugetare și de reglementare întâlnite în punerea în aplicare a unor acțiuni precum JASMINE, JASPER și JEREMIE;

82. solicită Comisiei să își clarifice intențiile în ceea ce privește acțiunile viitoare, în special referitor la o posibilă contribuție a bugetului UE la consolidarea acestor instrumente; invită Comisia să indice cele două componente ale autorității bugetare în ce măsură noile instrumente disponibile pentru BEI în vederea unor investiții viitoare vor necesita o intervenție a bugetului UE; constată, pe de altă parte, că sporirea sarcinilor încredințate BEI și BERD creează preocupări importante în ceea ce privește controlul democratic al

proiectelor finanțate, atunci când sunt în joc fonduri provenind de la bugetul Uniunii;

83. regretă că propunerea Comisiei de a investi în proiectele de infrastructură pentru interconexiuni energetice transeuropene și de bandă largă rămâne în zadar din cauza lipsei unui acord în cadrul Consiliului, în ciuda voinței Consiliului European, astfel cum a fost exprimată în decembrie 2008; consideră că bugetul UE ar trebui să fie folosit pentru a permite traversarea crizei economice prin intermediul instrumentelor adecvate, furnizate prin AII și invită Consiliul să inițieze cât mai curând posibil discuții cu Parlamentul; consideră că se pot folosi doar acele margini care au fost confirmate, și nu pe baza nevoilor estimate în anii bugetari viitori; reamintește că exercițiul de redistribuire bugetară ar putea fi un obstacol pentru politicile existente; consideră că revizuirea la jumătatea perioadei este o ultimă șansă târzie de a reacționa în fața crizei economice; subliniază faptul că planul de redresare va avea, dacă este adoptat, un impact semnificativ asupra bugetului 2009; reamintește Comisiei că propunerea sa prezintă un caracter indicativ și depinde de aprobarea autorității legislative; solicită detalii suplimentare cu privire la stadiul de avansare al fiecărui proiect cu scopul de a garanta o punere în aplicare rapidă, precum și o evaluare a efectelor lor pe termen scurt asupra locurilor de muncă și asupra creșterii întregii economii UE și solicită date concrete referitoare la punerea în aplicare, în special în ceea ce privește programarea financiară; subliniază faptul că cheltuielile UE în domeniul proiectelor energetice, care trebuie limitate în contextul actualului cadru financiar al UE, ar trebui să se concentreze asupra unor proiecte care pot fi demarate rapid și care pot contribui la atingerea obiectivelor din cadrul politicilor Uniunii Europene în domeniul schimbărilor climatice fixate pentru 2020, în special în ceea ce privește proiectele care vizează reducerea consumului de energie și eficiența energetică, precum și investițiile în rețelele de energie regenerabilă;

84. reamintește declarația comună convenită la reuniunea de concertare din 21 noiembrie 2008 privind „Punerea în aplicare a politicii de coeziune” evidențiind beneficiile pentru economie ale accelerării implementării fondurilor structurale și de coeziune și privind „creditele de plată” susținând finanțarea noilor inițiative, în special privind criza economică; constată că valoarea avansurilor suplimentare prevăzute pentru 2009 în baza propunerii Comisiei privind gestiunea financiară a FSE, FEDR și Fondul de coeziune este de 6 300 000 000 miliarde EUR și că alte propuneri de modificare a gestiunii financiare a fondurilor poate majora rapiditatea plăților intermediare;

85. solicită Comisiei să țină la curent autoritatea bugetară și să clarifice dacă anticiparea plăților în cadrul gestiunii financiare a fondurilor va fi în conformitate cu programul de plăți prevăzut pentru 2009 de către autoritatea bugetară, și anume dacă nivelul de plăți convenit de Parlament și Consiliu va fi suficient pentru a finanța inițiativele actuale sau viitoare;

86. reamintește că orice modificare a nivelului plăților ce va fi propusă de Comisie trebuie să fie inclusă într-un buget rectificativ ce urmează să fie adoptat de cele două componente ale autorității bugetare;

87. subliniază contribuția programului pentru rețelele transeuropene de transport (TEN-T) la îndeplinirea Strategiei de la Lisabona, a obiectivelor Uniunii Europene în domeniul schimbărilor climatice și la o mai mare coeziune socială, economică și teritorială, oferind, de asemenea, un sprijin oportun pentru susținerea cererii globale în Uniunea Europeană;

salută, astfel, propunerea Comisiei de alocare anticipată, în 2009, a sumei de 500 000 000 de euro, care fusese programată pentru 2010, în scopul investiţiilor în infrastructura de transport;

88. solicită Comisiei ca atunci când prezintă lista proiectelor specifice care necesită finanţare de la bugetul UE, şi conform solicitării Consiliului European din decembrie 2008, să aibă în vedere necesitatea de creştere a competitivităţii economiei UE pe termen lung, accelerând proiectele de infrastructură deja decise şi planificate;

89. recomandă o abordare flexibilă a structurii cheltuielilor din bugetul european şi a alocării creditelor neangajate sau a creditelor care nu sunt prevăzute în buget pe o bază anuală în beneficiul unor priorităţi definite într-un cadru de coeziune; solicită, încă o dată, consolidarea de urgenţă a bugetului european, însoţită de reevaluarea pachetului financiar bugetar şi a structurii cheltuielilor;

Uniunea Europeană şi guvernanţa mondială

90. încurajează cu fermitate Uniunea Europeană să joace un rol principal în cadrul forurilor internaţionale, în special în cadrul Forumului pentru Stabilitate Financiară (FSF) şi a Fondului Monetar Internaţional (FMI), precum şi în cadrul viitoarelor reuniuni ale G20; consideră că este important, în special, să se consolideze supravegherea multilaterală a zonelor monetare şi a pieţelor financiare; reaminteşte faptul că, într-o perioadă de circulaţie liberă a capitalului la nivel mondial, convergenţa reprezintă esenţa unor condiţii de concurenţă echitabile şi a unui cadru de reglementare şi supraveghere general;

91. reaminteşte importanţa viitoarei întâlniri la nivel înalt a G20 care se va desfăşura la Londra pe 2 aprilie 2009, când se anticipează că declaraţiile se vor transforma în decizii; reaminteşte importanţa agreării unui plan clar de acţiuni pentru ca procesul să fie orientat spre rezultate; subliniază faptul că nu trebuie să se convină numai asupra aspectelor financiare, ci că şefii statelor membre sau de guvernele trebuie să reflecteze şi asupra modalităţilor de corectare a dezechilibrelor globale şi să cadă de acord cu privire la coordonarea diverselor planuri de redresare adoptate recent, având în vedere problema şomajului; invită Consiliul şi Comisia să ţină seama de opiniile Parlamentului înainte de a stabili o poziţie de negociere pentru întâlnirea la nivel înalt;

92. sprijină în mod ferm decizia membrilor europeni din reuniunea G20 de a lua măsuri clare împotriva paradisurilor fiscale şi a jurisdicţiilor necooperante prin agrearea cât mai curând posibil a unui pachet de sancţiuni care va fi supus aprobării în cadrul întâlniri la nivel înalt a G20 care se va desfăşura la Londra; recomandă adoptarea de către UE la nivel european a unui cadru legislativ adecvat pentru restricţionarea afacerilor cu acele jurisdicţii; subliniază faptul că abordările globale convergente sunt esenţiale pentru rezolvarea acestei probleme;

93. recomandă cu fermitate să se evalueze în mod adecvat impactul tranzacţiilor internaţionale asupra economiei reale din întreaga Uniune Europeană, în special în ceea ce priveşte comerţul, schimbările climatice şi sectorul financiar; sprijină un dialog internaţional mai intens cu principalele blocuri monetare, pentru a evita consecinţele manipulărilor şi volatilităţii monetare asupra economiei reale;

94. invită Consiliul şi Comisia să-şi intensifice consultările şi să consolideze relaţiile de

cooperare cu partenerii comerciali ai Uniunii Europene și, în special, cu administrația americană nou-desemnată;

95. consideră că actuala criză nu scutește Uniunea Europeană de responsabilitățile sale în ceea ce privește promovarea dezvoltării mondiale și combaterea sărăciei pe glob; atrage atenția asupra importanței evitării riscului reîntoarcerii la politicile protecționiste; subliniază că efortul mondial de redresare ar putea să beneficieze de un sprijin puternic dacă Runda de la Doha de negocieri comerciale se va încheia la timp;

°

° °

96. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, Băncii Europene de Investiții, Comitetului Economic și Social European, precum și președintelui Eurogrupului.